

Không Còn Nửa Lá Xanh Mùa Hạ

Hôm nay trời lạnh. Lạnh không nhiều. Không có mưa mà buồn hắt hiu. Không có ai đi ngoài phố cả. Gió trong chòm cây nhiều khi có reo...

Rất ít người mình trong phố Mỹ. Rất nhiều chim, hôm nay đâu rồi? Lạnh chớm vào Thu, Đông sắp tới. Lá phong còn mấy chiếc đang rơi...

Mùa Thu không dài hơn một tuần, mùa Đông thì dài gần nửa năm. Thành phố nhỏ nỗi buồn lại lớn. Ông Mỹ già hàng xóm, đăm đăm...

Cái bóng buồn trong tôi bỗng lớn. Bóng ông Mỹ già cũng lớn, bao la...Trời u ám quá, trời u ám, vườn của tôi, buồn, có mấy hoa!

Tôi cúi xuống nhặt lên chiếc lá, thổi bụi mù bay tôi tưởng sương...Việc của tôi hôm nay chừng đó. Thành phố buồn, ngày Thứ Bảy trống trơn!

Tôi đi quét nỗi buồn tôi nặng trĩu. Gió buồn hiu thổi qua cây cô đơn. Không còn nữa lá xanh mùa Hạ, cái khăn lụa hồng như mây mênh mang...

Trần Vấn Lệ